Lieta Nr.C33416525

Nr.C-4165-25/30

ECLI:LV:RIRT:2025:1113.C33416525.3.S

**SPRIEDUMS**

**Latvijas Republikas vārdā**

Jūrmalā 2025.gada 13.novembrī

Rīgas rajona tiesa

tiesnese Diāna Liepiņa

izskatīja rakstveida procesā civillietu /Nosaukums A/ vienkāršotās procedūras prasībā pret /Persona A/ par naudas piedziņu.

## Aprakstošā daļa

[1] 2025.gada 9.maijā tiesā saņemts prasītājas /Nosaukums A/ prasības pieteikums vienkāršotās procedūras prasībā par naudas piedziņu pret atbildētāju /Persona A/,pamatojoties uz 2023.gada 8.decembra kredītlīnijas līgumu Nr./Numurs B/, kas noslēgts starp /Nosaukums B/ un atbildētāju /Persona A/,un 2024.gada 29.februāra līgumu par pastāvīgu prasījuma pirkumu, kas noslēgts starp /Nosaukums B/ un prasītāju/Nosaukums A/.

Prasītāja/Nosaukums A/, pamatojoties uz Civillikuma 1402., 1425., 1587., 1756., 1757., 1759., 1763., 1793., 1797., 1798., 1801., 1805., 1934., 1943.pantu, lūdz piedzīt no atbildētāja /Persona A/ parādu 1007,00*euro*, procentus 190,35 *euro*, valsts nodevu 150,00 *euro* un noteikt tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus 6% gadā no visas ar spriedumu piedzītās summas.

[2] 2025.gada 29.jūlijā tiesā saņemts atbildētāja /Persona A/ paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētājs parādu neatzīst, jo nav aizņēmies, taču pierādījumu nav. Vienlaikus atbildētājs pieteicis lūgumu atbrīvot viņu no tiesas izdevumu apmaksas.

[3] 2025.gada 9.septembrī tiesā saņemta prasītājas /Nosaukums A/ atsauksme uz atbildētāja paskaidrojumu, kurā norādīts, ka atbildētāja argumenti nav pamatoti. Lietā atrodas konta pārskati, kas apliecina aizdevumu pārskaitīšanu uz atbildētāja bankas kontu, līdz ar to prasība ir pierādīta un pamatota.

## Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi un novērtējusi prasības pieteikumu un lietā esošos rakstveida pierādījumus, tiesa atzīst, ka prasība ir pamatota, pierādīta un apmierināma.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 194.panta pirmās daļas 3.punktu, saīsināto spriedumu tiesa sastāda vienkāršotās procedūras lietās.

Civilprocesa likuma 194.panta otrā daļa noteic, ka saīsināto spriedumu sastāda saskaņā ar šā likuma 193.panta prasībām, izņemot aprakstošo daļu, kurā norāda tikai prasības priekšmetu, normatīvos aktus, pēc kuriem vadījies lietas dalībnieks, kā arī prasījumu, un motīvu daļu, kurā norāda tikai normatīvos aktus, pēc kuriem vadījusies tiesa.

Ievērojot minēto, tiesa sprieduma motīvu daļā iekļauj vienīgi norādes uz normatīvajiem aktiem, pēc kuriem tā vadījusies, izspriežot lietu.

[6] Civillikuma 1402.pants noteic, ka saistību tiesības rodas vai nu no tiesiska darījuma, vai no neatļautas darbības, vai pēc likuma.

Civillikuma 1403.pantā noteikts, ka tiesisks darījums ir atļautā kārtā izdarīta darbība tiesisku attiecību nodibināšanai, pārgrozīšanai vai izbeigšanai.

Civillikuma 1404.pants noteic, ka katrā tiesiskā darījumā jāņem vērā dalībnieki, priekšmets, gribas izteikums, sastāvdaļas un forma.

Civillikuma 1431.pants paredz, ka akta parakstīšana uzskatāma par piekrišanu šim aktam, ja tā saturs parakstītājam bijis zināms un ja viņam tajā tiesiskā darījumā, uz kuru akts attiecas, ir personīga interese un ierunas tiesība.

Saskaņā ar Civillikuma 1511.pantu, līgums plašākā nozīmē ir ikkatra vairāku personu savstarpēja vienošanās par kādu tiesisku attiecību nodibināšanu, pārgrozīšanu vai izbeigšanu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10.panta noteikumiem, distances līgums ir patērētāja un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja vienošanās, ko tie noslēguši, vienlaikus neatrodoties vienā un tajā pašā vietā, bet līdz līguma slēgšanas brīdim un līguma slēgšanas brīdī izmantojot vienu vai vairākus distances saziņas līdzekļus, kā arī organizētu preču pārdošanas vai pakalpojumu sniegšanas shēmu. Par distances saziņas līdzekļiem uzskatāmi tālrunis, tīmeklis, elektroniskais pasts, televīzija, fakss, katalogs, presē publicētās reklāmas, kurām pievienots pasūtījuma kupons, un citi informācijas nosūtīšanas un pārraidīšanas distances līdzekļi.

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu, tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Civillikuma 1590.pants noteic, ka „katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu [..]”.

Civillikuma 1934.pants paredz, ka ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu tas, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu, „ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu lietošanas atvēlējumu vai kavējumu [..]”.

Civillikuma 1756.pantā noteikts, ka pienākums maksāt procentus pamatojas vai nu uz tiesisku darījumu, vai uz likumu.

Civillikuma 1757.pants noteic, ka „nolīgstot procentus, jānoteic to apmērs [..]”.

Saskaņā ar Civillikuma 1764.pantu, „visādos mantiskos darījumos un aktos, kas nodibina pienākumu maksāt procentus, atļauts nolīgt procentus, kuru apmēru var noteikt līdzēji savstarpēji vienojoties [..]”.

Civillikuma 1946.pantā noteikts, ka procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1759.panta 1.punkts noteic, ka procenti jāmaksā, arī bez noteiktas norunas, uz likuma pamata, par katra parāda samaksas nokavējumu, kaut arī parāds pats par sevi būtu bezprocentīgs; šādus procentus sauc par nokavējuma procentiem.

Saskaņā ar Civillikuma 1765.panta pirmo daļu, gadījumā, ja likums nosaka aprēķināt likumiskos procentus, tas ir, seši procenti no simta gadā.

Civillikuma 1793.panta 3.punkts noteic, ka prasījumi var pāriet no agrākā kreditora uz jaunu ar cesiju, kura notiek pēc tiesiska darījuma, vienalga, vai kreditors to noslēdzis uz likumiska pienākuma pamata, vai labprātīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1801.pantu, cesijas līgumu starp prasījuma atdevēju kreditoru (cedentu) un to personu, kam to atdod (cesionāru), var noslēgt jebkādā formā. Parādnieka piekrišana, pret kuru prasījums vērsts, nav vajadzīga, un cesija ir spēkā, pat ja viņš neko par to nezina.

Civillikuma 1805.pants noteic, ka cesionārs var no cesijas brīža darboties ar kreditora tiesībām un uz šā pamata rīkoties ar prasījumu, cedēt to savukārt citam un izlietot to pret parādnieku.

Parādu ārpustiesas atgūšanas likuma 6.panta pirmā daļa noteic, ka parādniekam vai aizņēmējam (fiziskajai personai — patērētājam) ir pienākums atlīdzināt parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam radušos parāda atgūšanas izdevumus, ja to atlīdzināšana tiek pieprasīta un nepastāv strīds par parāda esamību. Savukārt saskaņā ar minētā panta otro daļu, parāda atgūšanas izdevumiem jābūt samērīgiem un objektīvi pamatotiem. Par samērīgiem uzskatāmi parāda atgūšanas izdevumi, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajam parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamam apmēram (izņemot tos izdevumus, kurus Ministru kabinets atzinis par neatlīdzināmiem).

Ministru kabineta 2013.gada 29.janvāra noteikumu Nr.61 “Noteikumi par parāda atgūšanas izdevumu pieļaujamo apmēru un izdevumiem, kuri nav atlīdzināmi” 2.punkts (redakcijā, kas bija spēkā līdz 2024.gada 25.jūlijam) noteic, ka parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzējam ir tiesības no parādnieka vai aizņēmēja (fiziskas personas) pieprasīt, lai tas atlīdzinātu pamatotus parāda atgūšanas izdevumus, kas atbilst šādam pieļaujamam apmēram: 2.1. par rakstiska paziņojuma sagatavošanu un nosūtīšanu parādniekam vai aizņēmējam (fiziskai personai), kurā sniegta informācija par parāda esību un aicinājums labprātīgi izpildīt kavētās maksājuma saistības, un par nepieciešamajām darbībām parādnieka vai aizņēmēja (fiziskas personas) faktiskās kontaktinformācijas noskaidrošanai, ja parādnieks vai aizņēmējs (fiziska persona) nav sasniedzams, – kopā ne vairāk kā septiņus *euro*; 2.2. par citām parāda atgūšanai papildus veiktajām darbībām – kopā ne vairāk kā 10 *euro* parāda atgūšanas procesā, līdz parādnieks vai aizņēmējs (fiziska persona) izpildījis maksājuma saistības pret parāda atgūšanas pakalpojuma sniedzēju vai kreditoru.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 93.panta pirmo daļu, katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa noteic, ka pusei nav jāpierāda fakti, kurus šajā likumā noteiktajā kārtībā nav apstrīdējusi otra puse.

[7] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195.panta pirmo daļu, “taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa tā rezolutīvajā daļā norāda [..] prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru”.

[8] Atbilstoši Civilprocesa likuma 41.panta pirmajai daļai, kur noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus, no atbildētāja par labu prasītājai piedzenama samaksātā valsts nodeva 150,00 *euro*.

Attiecībā uz atbildētāja lūgumu atbrīvot viņu no tiesas izdevumu apmaksas norādāms, ka atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta ceturtajai daļai, tiesa vai tiesnesis, ievērojot personas mantisko stāvokli, pilnīgi vai daļēji atbrīvo to no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos vai arī atliek valsts ienākumos piespriesto tiesas izdevumu samaksu.

Tā kā lietā nav radušies tiesas izdevumi, kas būtu atlīdzināmi valstij, nav arī pamata lemt jautājumu par atbildētāja atbrīvošanu no tiesas izdevumu samaksas.

**Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 10.pantu, 41.panta pirmo daļu, 93.panta pirmo daļu, 96.panta piekto daļu, 97., 190., 193., 194., 195., 204.[1], 250.[25] pantu, tiesa

**nosprieda**

prasību apmierināt.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods A/, par labu/Nosaukums A/, ārvalsts reģistrācijas Nr./Numurs A/ (bankas konts naudas līdzekļu iemaksai: AS “Swedbank”, konta Nr./IBAN A/), parādu 1000,00*euro*, līgumiskos procentus 125,08 *euro* par laika periodu no 2023.gada 8.decembra līdz 2024.gada 22.martam, likumiskos nokavējuma procentus 65,27 *euro* par laika periodu no 2024.gada 5.aprīļa līdz 2025.gada 8.maijam, parāda atgūšanas izdevumus 7,00 *euro*, valsts nodevu 150,00 *euro*, kopā 1347,35 *euro* (viens tūkstotis trīs simti četrdesmit septiņi *euro*, 35 centi).

Atzīt /Nosaukums A/ tiesības par laiku no sprieduma spēkā stāšanās dienaslīdz sprieduma izpildei saņemt no /Persona A/likumiskos procentus 6% gadā no piedzītās summas, bet nepārsniedzot tās apmēru.

Noteikt /Persona A/ tiesības 10 (desmit) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas spriedumu izpildīt labprātīgi.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams, bet puses 10 (desmit) dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma 2025.gada 13.novembra var iesniegt tiesā pilna sprieduma sastādīšanas lūgumu.

Saīsinātais spriedums stājas likumīgā spēkā pēc tam, kad izbeidzies termiņš pilna sprieduma sastādīšanas lūguma iesniegšanai un neviena no pusēm nav iesniegusi sprieduma sastādīšanas lūgumu.

Ja puse būs iesniegusi pilna sprieduma sastādīšanas lūgumu, spriedums būs pieejams tiešsaistes sistēmā 2025.gada 12.decembrī.

Pilnu spriedumu var pārsūdzēt apelācijas kārtībā 20 (divdesmit) dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, ja pastāv kāds no Civilprocesa likuma 440.[2]pantā noteiktajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas rajona tiesā.

Tiesnese D.Liepiņa

DOKUMENTS PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU